

SFS 2002:230

Utkom från trycket
den 8 maj 2002

Lag om ändring i lagen (1977:266) om statlig ersättning vid ideell skada m.m.;

utfärdad den 25 april 2002.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 2 och 4 §§ lagen (1977:266) om statlig ersättning vid ideell skada m.m. skall ha följande lydelse.

2 §² Rätten till ersättning avser de förmåner och belopp som skulle ha utgått om den skadade hade haft rätt till ersättning enligt avtalet om ersättning vid personskada (PSA).

Den som avses i 1 § första stycket 3–6 lagen (1977:265) om statligt personskadeskydd har dock endast rätt till ersättning för sveda och värk, lyte eller annat stadigvarande men samt olägenheter i övrigt till följd av skadan.

Vid skada som avses i 1 § andra stycket utges ersättning endast för sveda och värk, lyte eller annat stadigvarande men samt olägenheter i övrigt till följd av skadan.

Bestämmelserna i 14 § lagen om statligt personskadeskydd har motsvarande tillämpning i fråga om ersättning enligt denna lag.

4 §³ Om ersättning enligt denna lag beslutar den myndighet som regeringen bestämmer.

Den som är missnöjd med ett beslut enligt denna lag får hänskjuta frågan till prövning inför Skiljenämnden i vissa trygghetsfrågor.

Bestämmelserna i avtalet om ersättning vid personskada (PSA) och för den angivna nämnden gäller även i övrigt i tillämpliga delar i ärende enligt denna lag.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2002. För skada som inträffat före ikraftträdandet tillämpas 2 § andra stycket i sin äldre lydelse för den som avses i 1 § första stycket 4–6 lagen (1977:265) om statligt personskadeskydd.

På regeringens vägnar

LARS ENGQVIST

Marianne Jenryd
(Socialdepartementet)

¹ Prop. 2001/02:81, bet. 2001/02:SfU10, rskr. 2001/02:213.

² Senaste lydelse 1991:469.

³ Senaste lydelse 1991:469.

